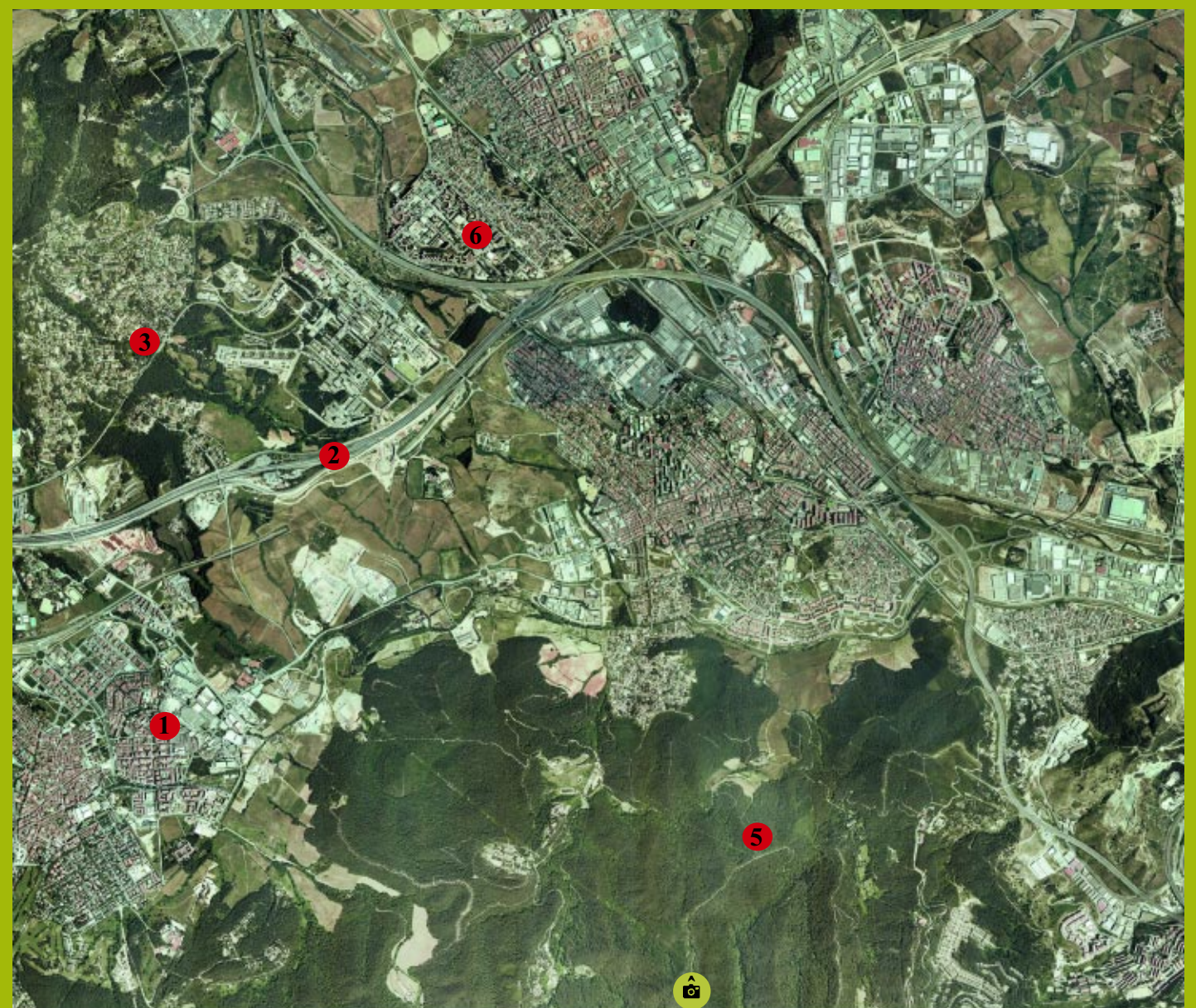
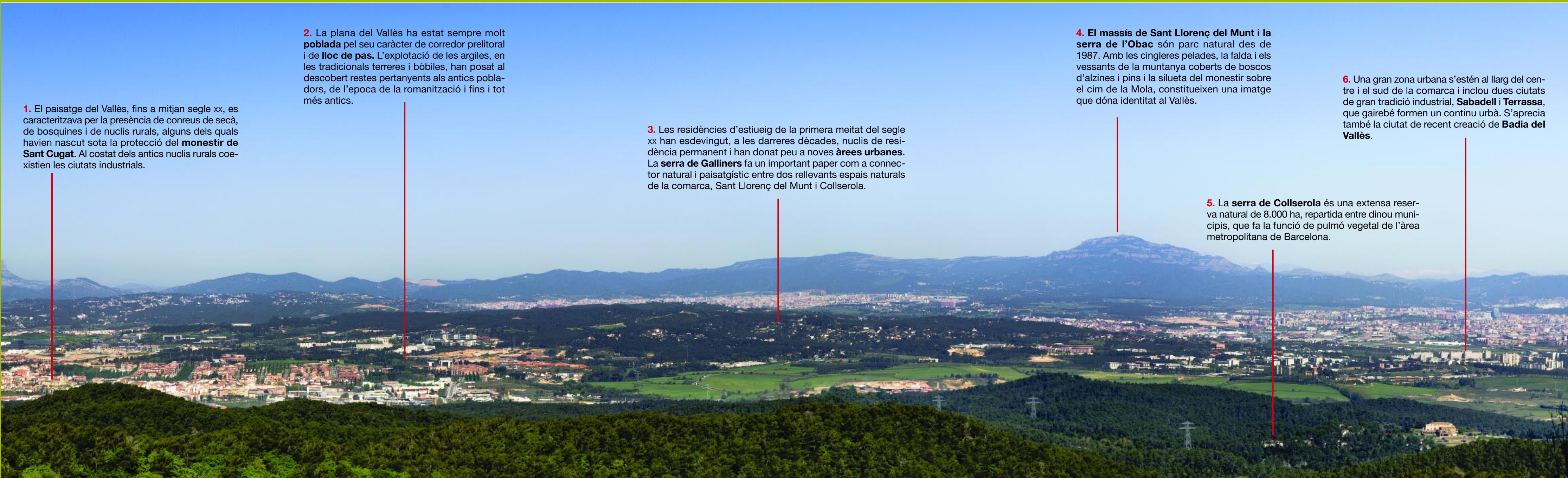

Làmina 8 El Vallès

0 0,5 1km

Ciutat compacta, ciutat difusa

1. El paisatge del Vallès, fins a mitjan segle xx, es caracteritzava per la presència de conreus de secà, de bosquines i de nuclis rurals, alguns dels quals havien nascut sota la protecció del **monestir de Sant Cugat**. Al costat dels antics nuclis rurals coexistien les ciutats industrials.

2. La plana del Vallès ha estat sempre molt **poblada** pel seu caràcter de corredor prelitoral i de **lloc de pas**. L'exploració de les argiles, en les tradicionals terreres i bòbiles, han posat al descobert restes pertanyents als antics pobladors, de l'època de la romanització i fins i tot més antics.

3. Les residències d'estiu de la primera meitat del segle xx han esdevingut, a les darreres dècades, nuclis de residència permanent i han donat peu a noves **àrees urbanes**. La **serra de Galliners** fa un important paper com a connector natural i paisatgístic entre dos rellevants espais naturals de la comarca, Sant Llorenç del Munt i Collserola.

4. El **massís de Sant Llorenç del Munt** i la **serra de l'Obac** són parc natural des de 1987. Amb les cingleres pelades, la falda i els vessants de la muntanya coberts de boscos d'alzines i pins i la silueta del monestir sobre el cim de la Mola, constitueixen una imatge que dona identitat al Vallès.

5. La **serra de Collserola** és una extensa reserva natural de 8.000 ha, repartida entre dinou municipis, que fa la funció de pulmó vegetal de l'àrea metropolitana de Barcelona.

6. Una gran zona urbana s'estén al llarg del centre i el sud de la comarca i inclou dues ciutats de gran tradició industrial, **Sabadell** i **Terrassa**, que gairebé formen un continu urbà. S'aprecia també la ciutat de recent creació de **Badia del Vallès**.

La plana del **Vallès Occidental** ocupa la part de la Depressió Prelitoral situada entre els relleus de Sant Llorenç del Munt, la serra d'Obac i la de Gallifa, que limiten la comarca pel nord, i la serra de Collserola, que la tanca pel sud. Plana de terres fèrtils, ha estat des de sempre una comarca molt poblada i un lloc de pas per a les comunicacions que travessen Catalunya.

Seu de les principals indústries tèxtils del segle xx, al llarg del segle xx es va convertir en una important zona industrial i terciària. L'impuls econòmic va anar acompanyat d'un gran creixement demogràfic, especialment entre els anys 1960 i 1980, amb l'arribada de l'onada migratòria del centre i el sud de la Península. En pocs anys les ciutats van doblar la població, van engolir els pobles dels voltants, que també van créixer desmesuradament, i van convertir la plana rural en una zona urbana que agrupa més de mig milió de persones.

El ritme de construcció de l'última dècada, el més alt de Catalunya, i el nou model d'urbanització, en forma de ciutat difusa, comprometen l'equilibri territorial i ambiental i la qualitat del paisatge de la zona.

Lloc de pas
El Vallès és un centre de comunicacions pel qual transcorren les carreteres i ferrocarrils que uneixen la comarca amb Barcelona, seguint el curs del Besòs o el Llobregat i travessant Collserola pel túnel de Vallvidrera. També hi passen els grans eixos viaris de comunicació entre la península Ibèrica i Europa (AP7, B30, TAV, etc.), amb gran incidència en el paisatge.

Ecòlogicament poc sostenible
En els últims vint anys quasi la meitat dels habitatges construïts a l'àrea metropolitana de Barcelona han estat cases aïllades i adossades. Aquest tipus d'edificació crea un model de ciutat, la ciutat difusa, que es caracteritza per consumir gran quantitat de sòl i per generar una gran mobilitat, amb el consegüent augment del consum energètic.

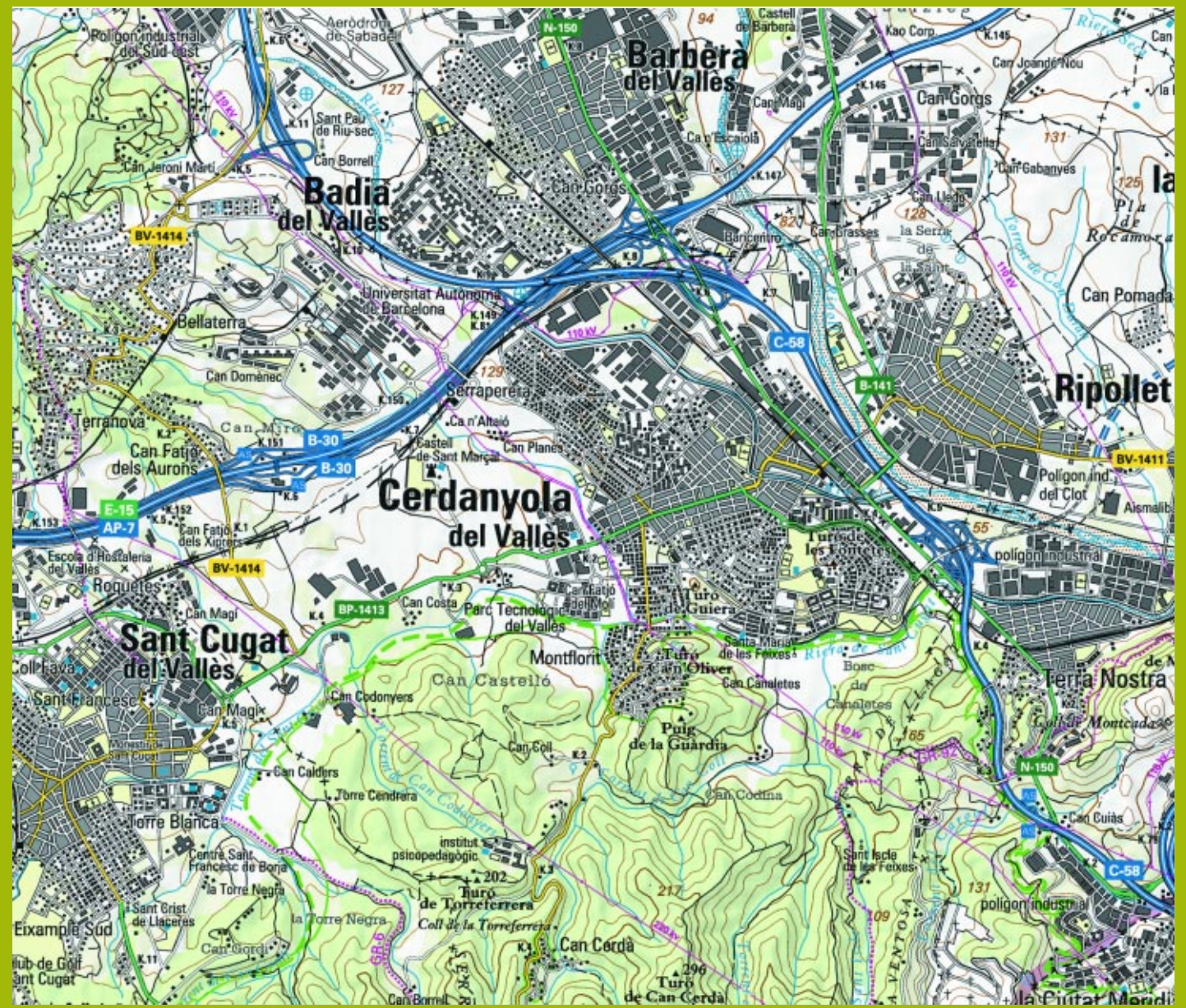

La importància del coneixement
La indústria principal del segle XXI es basa en la investigació. Per aquest motiu, les relacions entre universitat, indústria i serveis cada vegada són més necessàries. L'existència de campus universitaris, centres de recerca i parcs tecnològics situa la comarca en una bona posició en la xarxa mundial de les indústries més avançades i la investigació.

Tradició industrial
El vapor Aymerich, Amat i Jover, construït el 1909, és una bella mostra de l'arquitectura industrial modernista i un exemple del patrimoni del Vallès. Aquesta antiga fàbrica tèxtil de Terrassa actualment és la seu central del Museu Nacional de la Ciència i la Tècnica de Catalunya i s'hi poden estudiar temes com les fonts d'energia, el procés de fabricació de la llana o el transport.

Làmina 8 El Vallès

0 0,5 1km

Làmines didàctiques de paisatge

- 1** Barcelona, 22@
La renovació del paisatge urbà
- 2** El Pla de Bages
La proximitat de la metròpoli
- 3** El Baix Llobregat
L'horta en zona urbana
- 4** La Costa Brava
El paisatge com a recurs turístic
- 5** La Garrotxa
Una ciutat dins un parc natural
- 6** El Priorat
La renovació d'un antic paisatge agrari
- 7** El Tarragonès
Un paisatge industrial
- 8** El Vallès
Ciutat compacta, ciutat difusa
- 9** La Ribera d'Ebre
El paisatge fluvial i la producció d'energia
- 10** El Segrià
Paisatge de regadiu en planes de secà
- 11** La Cerdanya
El paisatge de la frontera
- 12** La Vall d'Aran / Era Val d'Aran
El paisatge com a escenari turístic

Ciutat, territori, paisatge
Làmina 8

El Vallès

Ciutat compacta,
ciutat difusa

0 0,5 1km

